

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-02-1710/12
Sarajevo, 14.1.2013. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

15-01-2013

PRIMLJENO:	15-01-2013	Broj
Organizaciona jedinica	Ministarstvo	broj
Organizacija	broj	priloga
01,02-02-1-4/13		

S

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- Zastupnički dom -
- Dom naroda -

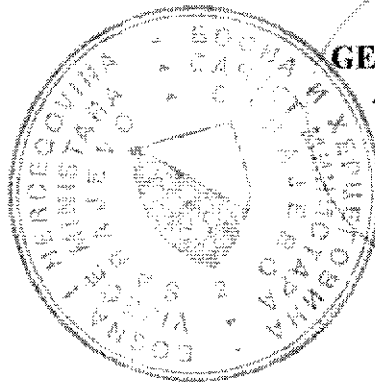
SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 31. sjednici održanoj 11.12.2012. godine, utvrdilo je Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine, te zaključilo da se isti uputi Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine uz prijedlog da se razmatra po temeljnom zakonodavnom postupku.

U svezi s navedenim, u privitku dostavljamo Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine, na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Istodobno dostavljamo Pregled odredbe Zakona koji se mijenja, kao i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

•
•

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
САВЈЕТ МИНИСТАРА**

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Сарајево, децембар 2012. године

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на _____ сједници Представничког дома, одржаној _____ 2012. године, и на _____ сједници Дома народа, одржаној _____ 2012. године, донијела је

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09 и 93/09), у члану 20. иза тачке v) додаје се нова тачка z) која гласи:

„z) Телекомуникација је пренос информација између два или више корисника телекомуникацијског система, при чему корисник може бити човјек или средство телекомуникације жичаних, радио, оптичких или других електромагнетних система.“

Члан 2.

У члану 24. иза става (5) додаје се нови став (6) који гласи:

„(6) О захтјеву за заштиту законитости одлучује вијеће кривичног одјељења Суда састављено од пет судија.“

Досадашњи ст. (6) и (7) постају ст. (7) и (8).

Члан 3.

У члану 60. иза става (6) додаје се став (7) који гласи:

„(7) Ако се претресање мора предузети у вјерском објекту, писмена наредба о претресању доставља се највишем надлежном органу представљања вјерске заједнице регистроване у Босни и Херцеговини, који ће одредити најмање једно лице да буде присутно претресању.“

Члан 4.

Иза члана 72а. додаје се нови члан 72б. који гласи:

„Члан 72б.
(Одговорност)

Службено или одговорно лице у правном лицу из члана 72. и 72а. овог закона, које одбије или спријечи извршавање наредбе Суда из члана 72. или 72а. овог закона, може се казнити према одредби члана 65. став (5) овог закона.“

Члан 5.

Члан 116. мијења се и гласи:

„Члан 116.

(Примјена посебних истражних радњи)

Против лица за које постоје основи сумње да је само или с другим лицима учествовало или учествује у учињењу кривичног дјела из члана 117. овог закона могу се одредити посебне истражне радње које се извршавају као крајња мјера, ако се на други начин не могу прибавити докази или би њихово прибављање било повезано с несразмјерним тешкоћама.“

Члан 6.

Иза члана 116. додају се нови чланови 116а., 116б. и 116с. који гласе:

„Члан 116а.

(Врсте посебних истражних радњи)

- (1) Посебне истражне радње из члана 116. овог закона су:
 - а) надзор и техничко снимање телекомуникација,
 - б) приступ компјутерским системима и компјутерско сравање података,
 - с) надзор и техничко снимање просторија,
 - д) тајно праћење и техничко снимање лица, превозних средстава и предмета који стоје у вези са њима,
 - е) кориштење прикривених истражитеља и кориштење информатора,
 - ф) симулирани и контролисани откуп или продаја предмета и симулирано давање поткупнине,
 - г) надзирани превоз и испорука предмета кривичног дјела.
- (2) Приступ компјутерским системима и компјутерско сравање података предузима се као скуп радњи који се састоји у приступу компјутерским системима којима располажу правна лица, аутоматском претраживању већ похрањених личних и других података, са њима непосредно повезаних података и у њиховом аутоматском поређењу који се односе на кривично дјело из члана 117. овог закона и на осумњиченог.
- (3) Надзор и техничко снимање просторија предузима се као скуп радњи које укључују кориштење техничких уређаја за пренос и снимање фотографије, видео записа и звука, а усредсређује се на праћење активности лица из члана 116. овог закона.
- (4) Тајно праћење и техничко снимање лица, превозних средстава и предмета који стоје у вези са њима предузима се као скуп радњи који укључује кориштење техничких уређаја за утврђивање мјеста или кретања и техничких уређаја за пренос и снимање фотографије, видео записа и звука, а усредсређује се на праћење мјеста, кретања и активности лица из члана 116. овог закона.
- (5) Прикривени истражитељ је посебно обучено овлаштено службено лице које истражује под измијењеним идентитетом, може учествовати у правном саобраћају, а за формирање и одржавање тог идентитета и учествовање у правном саобраћају могу се израдити, измијенити или користити одговарајући документи.
- (6) Информатор је лице ангажовано од полиције које добровољно и на организован начин пружа податке и информације у сврху прикупљања доказа о кривичном дјелу

и осумњиченом или на било који други начин учествује у посебним истражним радњама.

Члан 116b.

(Додатни општи услови за примјену посебних истражних радњи)

(1) На разговоре лица из члана 116. овог закона и његовог браниоца сходно се примјењују одредбе о комуникацији осумњиченог и браниоца.

(2) При извршавању посебних истражних радњи из члана 116а. става (1) тач. е) и ф) овог закона полицијски органи или друга лица не смију предузимати активности које представљају подстрекавање на учињење кривичног дјела. Ако су такве активности предузете, та околност искључује кривично гоњење подстрекаваног лица за кривично дјело извршено у вези с овим радњама.

Члан 116с.

(Проширена примјена посебних истражних радњи)

Посебне истражне радње из члана 116а. става (1) тачке а) овог закона, могу се одредити и према лицу за које постоје основи сумње да учиниоцу, односно од учиниоца кривичног дјела из члана 117. овог закона преноси информације у вези с кривичним дјелом, односно да учинилац користи њено средство телекомуникације.“

Члан 7.

У члану 117. ријечи: „Истражне радње из члана 116. став (2)“, замјењују се ријечима: „Посебне истражне радње из члана 116а. става (1)“.

У тачки d) ријечи: „од три године“, замјењују се ријечима: „пет година“.

Члан 8.

Члан 118. мијења се и гласи:

„Члан 118.

(Издавање наредбе за посебне истражне радње)

(1) Посебне истражне радње из члана 116а. става (1) овог закона одређује наредбом судија за претходни поступак, на образложени приједлог тужиоца који садржи: податке о лицу или податке који омогућавају да се идентификује лице против којег се радња предузима, основе сумње из члана 116. и 116с. овог закона, разлоге за њено предузимање и остале битне околности које захтијевају предузимање радњи, навођење радње која се захтијева и начин њеног извођења, вријеме започињања, обим и трајање радње. Наредба садржи исте податке као и приједлог тужиоца, као и утврђивање трајања наређене радње.

(2) Изузетно, ако се писмена наредба не може добити на вријеме и ако постоји опасност од одлагања, може се започети с извршавањем радње из члана 116а. овог закона и на основу усмене наредбе судије за претходни поступак. Писмена наредба судије за претходни поступак мора бити прибављена у року од 24 сата од издавања усмене наредбе.

(3) Наредба судије за претходни поступак као и приједлог тужиоца из става (1) овог члана чувају се у посебном омоту. Тужилац и судија за претходни поступак ће састављањем или преписом записника без навођења личних података прикривеног истражитеља и информатора или на други одговарајући начин, спријечити да неовлаштена лица, осумњичени и његов бранилац открију идентитет прикривеног истражитеља и информатора.“

Члан 9.

Иза члана 118. додају се нови чланови 118a., 118b., 118c., 118d., 118e. и 118f. који гласе:

„Члан 118a.

(Трајање посебних истражних радњи)

(1) Посебне истражне радње из члана 116a. став (1) тач. а), с) и d) овог закона, могу трајати најдуже до мјесец дана, а из посебно важних разлога могу се, на образложени приједлог тужиоца, продужити за још мјесец дана, с тим да радње могу трајати укупно најдуже шест мјесеци.

(2) Ако се ради о кривичним дјелима организованог криминала или тероризма, посебне истражне радње из става (1) овог члана могу се одредити у трајању до 3 мјесеца, а из посебно важних разлога могу се, на образложени приједлог тужиоца, продужити за још 3 мјесеца, с тим да могу трајати до постизања циља али укупно не дуже од једне (1) године.

(3) Приједлог за посебне истражне радње из члана 116a. става (1) тач. b), f) и g) овог закона се може односити само на једнократни акт, а захтјев за сваку наредну радњу против истог лица мора садржавати разлоге који оправдавају њену употребу.

Члан 118b.

(Продужење посебних истражних радњи)

(1) За продужење посебне истражне радње тужилац је дужан судији за претходни поступак поднијети образложени приједлог 72 сата прије истека рока примјене радње. Уз приједлог мора бити достављен извјештај полицијског органа те подаци прикупљени предузетим радњама.

(2) О приједлогу за продужење посебне истражне радње из става (1) овог члана одлучује судија за претходни поступак у року 24 сата од пријема приједлога.

Члан 118c.

(Извршење наредбе за посебне истражне радње)

Наредбу из члана 118. став (1) овог закона извршава полицијски орган. О почетку и престанку извршења наредбе полицијски орган је обавезан писмено обавијестити тужиоца. Тужилац је обавезан о томе писмено обавијестити судију за претходни поступак.

Члан 118d.

(Обавезе државних органа и правних лица која учествују у провођењу наредбе за посебне истражне радње)

(1) Предузећа која врше пренос информација морају полицијским органима омогућити провођење радње из члана 116a. став (1) тачка а) овог закона.

(2) Власници компјутерских система морају полицијским органима омогућити приступ подацима и провођење радње из члана 116а. став (1) тачка b) овог закона.

(3) Службена и одговорна лица у државном органу или правном лицу из ст. (1) и (2) овог члана обавезне су чувати тајност свих података у вези са примјеном посебних истражних радњи из члана 116а. став (1) тач. а) и b).

(4) Службено или одговорно лице у правном лицу из ст. (1) и (2) овог закона, које одбије или спријечи извршавање наредбе Суда из члана 118. став (1) овог закона може се казнити према одредби члана 65. став (5) овог закона.

Члан 118е.

(Жалба на рјешење судије за претходни поступак)

Ако судија за претходни поступак не прихвати приједлог за издавање наредбе из члана 118. став (1) или 118b. став (1) овог закона, тужилац може у року од 24 сата поднијети жалбу на рјешење судије за претходни поступак, о којој одлучује вијеће из члана 24. став (7) овог закона у року од 24 сата.

Члан 118f.

(Обустава посебних истражних радњи)

(1) Полицијски орган ће тужиоцу достављати редовни извјештај о примјени посебне истражне радње и прикупљеним обавјештењима. Тужилац ће без одлагања судији за претходни поступак предложити обуставу извршења посебне истражне радње ако престану постојати разлози ради којих је њено примјенивање наређено.

(2) Судија за претходни поступак мора писменом наредбом, без одлагања, обуставити извршење подузетих радњи ако су престали разлози због којих су радње одређене.“

Члан 10.

Члан 119. мијења се и гласи:

„Члан 119.

(Поступање са материјалима прикупљеним предузимањем посебних истражних радњи)

(1) По престанку радњи из чл. 116а. и 116с. овог закона полицијски органи морају све информације, податке и предмете прикупљене предузетим радњама, као и извјештај о томе предати тужиоцу. Тужилац је дужан доставити судији за претходни поступак писмени извјештај о предузетим радњама. На основу поднесеног извјештаја судија за претходни поступак провјерава да ли је поступљено по његовој наредби.

(2) Подаци и информације прикупљени предузимањем радњи из члана 116а. став (1) овог закона чувају се док се чува судски спис.

(3) Ако тужилац одустане од кривичног гоњења, односно ако информације и подаци прикупљени наређеним радњама нису потребни за кривични поступак,

уништиће се под надзором судије за претходни поступак, који ће о томе саставити посебни записник.

(4) При извршавању посебних истражних радњи из члана 116а. став (1) тачка f) овог закона, новац и друга средства која су била кориштена у сврху извршавања ових радњи морају бити враћена власнику, односно држаоцу у складу са одредбама овог закона, одмах по документовању.“

Члан 11.

Иза члана 119. додаје се нови члан 119а. који гласи:

„Члан 119а.

(Обавјештавање лица против којег су посебне истражне радње биле предузете)

(1) У случајевима предвиђеним чланом 119. став (3) овог закона, о предузимању радњи, разлозима за њихово предузимање, информацији да прикупљени материјал није био основ за кривично гоњење и да је уништен, судија за претходни поступак писмено обавјештава лице против којег су радње из члана 116а. став 1. тач. а), б), с) и d) овог закона биле предузете.

(2) Судија за претходни поступак након предузимања радњи из члана 116а. став (1) тач. а), б), с) и d) овог закона, обавјештава лице против којег је радња била предузета. Лице против којег је радња била предузета може од Суда затражити испитивање законитости наредбе и начина на који је проведена радња.

(3) На образложени приједлог тужиоца судија за претходни поступак може одгодити обавјештавање лица из ст. (1) или (2) овог члана, али најкасније до подизања оптужнице.

(4) Изузетно од става (3) овог члана Суд може на образложени приједлог тужиоца одгодити обавјештавање лица из става (1) или (2) овог члана и након подизања оптужнице ако постоји основана бојазан да би такво обавјештавање могло угрозити циљ неке од истрага које су у току, живот, тјелесни интегритет и личну слободу лица. Вријеме трајања одгоде одређује Суд с тим да се контрола оправданости одгоде врши по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о одгоди, а најкасније до завршетка главног претреса.“

Члан 12.

У члану 120. ријеч: „добијени“, замјењује се ријечју: „прикупљени“, а ријечи: „члана 116.“, замјењују се ријечима: „члана 116а.“.

Члан 13.

У члану 121. ријечи: „члана 116.“, замјењују се ријечима: „члана 116а“.

Члан 14.

Члан 122. мијења се и гласи:

„Члан 122.

(Кориштење доказа прикупљених посебним истражним радњама)

Техничке снимке, исправе и предмети прикупљени под условима и на начин прописан овим законом могу се користити као докази у кривичном поступку. Прикривени истражитељ и информатор из члана 116а. став (1) тачка е) овог закона, као и лица која су провела посебне истражне радње из члана 116а. став (1) тачка f) овог закона могу се саслушати као свједоци, или као заштићени свједоци о току провођења радњи или о другим важним околностима.“

Члан 15.

У члану 138. став (1) мијења се и гласи:

“(1) Када изрекне пресуду на казну затвора, Суд може оптуженом одредити, односно продужити притвор узимајући у обзир све околности везане за извршење кривичног дјела, односно личност починиоца. У овом случају доноси се посебно рјешење, а жалба против рјешења не задржава његово извршење.”

Члан 16.

У члану 174. став (3) ријечи: “предвиђен у члану 408. и 409. овог закона”, замјењују се ријечима: “прописан Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима (“Службени гласник БиХ”, број 11/05).“

Члан 17.

У члану 216. иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

“(2) У случају истраге против вјерског службеника тужилаштво ће прије окончања истраге обавијестити највиши надлежни орган представљања вјерске заједнице регистроване у Босни и Херцеговини, ако то неће штетити интересима истраге.”

Досадашњи ст. (2), (3) и (4) постају ст. (3), (4) и (5).

Члан 18.

Члан 305. мијења се и гласи:

„Члан 305.

(Одлучивање у сједници вијећа или претресу)

(1) Вијеће апелационог одјељења доноси одлуку у сједници вијећа или на основу одржаног претреса.

(2) Одлуку о одржавању претреса доноси вијеће апелационог одјељења у сједници вијећа.

(3) Претрес пред вијећем апелационог одјељења одржаће се само ако је потребно да се због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања изведу нови докази или понове већ раније изведени докази и ако постоје оправдани разлози да се предмет не врати вијећу кривичног одјељења на поновни главни претрес.

(4) На претрес пред вијећем апелационог одјељења позивају се оптужени и његов бранилац, тужилац, оштећени, законски заступници и пуномоћници оштећеног, као и они свједоци и вјештаци за које Суд одлучи да се саслушају.

(5) Ако је оптужени у притвору, предсједник вијећа апелационог одјељења мора обезбиједити присутност оптуженог на претресу.

(6) На писану израду одлуке донесене на сједници вијећа или претресу примјењују се рокови из члана 289. став (1) овог закона.“

Члан 19.

Иза члана 305. додаје се члан 305а. који гласи:

„Члан 305а.

(Претрес пред вијећем апелационог одјељења)

(1) Претрес пред вијећем апелационог одјељења почиње извјештајем извјестиоца који излаже стање ствари не дајући своје мишљење о основаности жалбе.

(2) По приједлогу странака или по службеној дужности прочитаће се пресуда или дио пресуде на који се односи жалба, а по потреби и записник о главном претресу.

(3) Послије тога позваће се жалилац да образложи жалбу, а онда супротна страна да одговор на жалбу. Оптужени и његов бранилац имају увијек посљедњу ријеч.

(4) Странке и бранилац могу на претресу износити нове доказе и чињенице.

(5) Тужилац може, с обзиром на резултат претреса, у цјелини или дјелимично одустати од оптужнице или измијенити оптужницу у корист оптуженог.

(6) Ако у члану 301. до 305а. није што друго одређено, одредбе о главном претресу пред вијећем кривичног одјељења сходно ће се примјењивати и у поступку пред вијећем апелационог одјељења.“

Члан 20.

У члану 306. иза ријечи “жалбом” ставља се зарез и додају ријечи: ”а по службеној дужности да ли је на штету оптуженог повријеђен кривични закон.“

Члан 21.

У члану 310. став (1) ријечи: “у сједници вијећа” се бришу, а иза ријечи: “пресуду и“, додају се ријечи: „вратити предмет вијећу кривичног одјељења на поновно суђење или“ .

Члан 22.

Члан 315. мијења се и гласи:

„Члан 315.

(Укидање првостепене пресуде)

(1) Вијеће апелационог одјељења ће, уважавајући жалбу, рјешењем укинути првостепену пресуду и вратити предмет вијећу кривичног одјељења на поновно суђење ако утврди да:

а) постоји битна повреда одредаба кривичног поступка, осим случајева из члана 314. став (1) овог закона.

б) ако сматра да због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања треба наредити нови главни претрес пред вијећем кривичног одјељења.

(2) Вијеће апелационог одјељења може наредити да се нови главни претрес одржи пред потпуно измијењеним вијећем кривичног одјељења.

(3) Вијеће апелационог одјељења може само дјелимично укинути првостепену пресуду, ако се поједини дијелови пресуде могу издвојити без штете за правилно пресуђење.

(4) Ако се оптужени налази у притвору, вијеће апелационог одјељења ће испитати постоје ли још разлози за притвор и донијеће рјешење о продужењу или укидању притвора. Жалба против овог рјешења не задржава његово извршење.“

Члан 23.

Члан 316. мијења се и гласи:

„Члан 316.

(Образложење одлуке којом се укида првостепена пресуда)

(1) У образложењу пресуде, односно рјешења, вијеће апелационог одјељења треба оцијенити жалбене наводе.

(2) Када се првостепена пресуда укида због битних повреда одредаба кривичног поступка, у образложењу треба навести које су одредбе повријеђене и у чему се повреде састоје.

(3) Када се првостепена пресуда укида због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, навешће се у чему се састоје недостаци у утврђивању чињеничног стања, односно зашто су нови докази и чињенице важни и од утицаја за доношење правилне одлуке.”

Члан 24.

Иза члана 316. додаје се члан 316а. који гласи:

„Члан 316а.

(Достављање другостепене одлуке и поступање вијећа кривичног одјељења)

(1) Вијеће апелационог одјељења вратиће све списе вијећу кривичног одјељења с довољним бројем овјерених преписа своје одлуке ради предаје странкама и другим заинтересованим лицима.

(2) Вијеће кривичног одјељења коме је предмет упућен на суђење узеће за основу ранију оптужницу. Ако је пресуда вијећа кривичног одјељења дјелимично укинута, вијеће кривичног одјељења ће за основу узети само онај дио оптужбе који се односи на укинути дио пресуде.

(3) На новом главном претресу странке и бранилац могу истакнути нове чињенице и износити нове доказе.

(4) Вијеће кривичног одјељења је дужно извести све процесне радње и расправити сва спорна питања на која је указало вијеће апелационог одјељења у својој одлуци. Искизи саслушаних свједока и вјештака и писмени налаз и мишљење биће прихваћени као докази и могу бити прочитани или репродуковани уколико су ти свједоци и вјештаци приликом свједочења били унакрсно испитивани од супротне странке или браниоца или нису били унакрсно испитани од супротне странке или браниоца иако им је то било омогућено, као и у случају ако је то овим законом другачије одређено, те уколико се ради о доказима из члана 261. став (2) тачка е) овог закона.

(5) Одредбе става (4) овог члана се не односе на лица која могу одбити свједочење из члана 83. овог закона

(6) При изрицању нове пресуде вијеће кривичног одјељења је везано забраном прописаном у члану 307. овог закона.“

Члан 25.

Члан 317. мијења се и гласи:

„Члан 317.

(Претрес пред вијећем апелационог одјељења након укидања првостепене пресуде)

(1) Претрес пред вијећем апелационог одјељења мора се одржати ако је у истом кривичном предмету пресуда већ једном била укинута.

(2) Одредбе које се односе на главни претрес у првостепеном поступку сходно се примјењују и на претрес пред вијећем апелационог одјељења.

(3) Ако вијеће апелационог одјељења установи да је потребно поново извести већ изведене доказе у првостепеном поступку, искази саслушаних свједока и вјештака и писмени налаз и мишљење биће прихваћени као доказни материјал уколико су ти свједоци и вјештаци приликом свједочења били унакрсно испитани од супротне странке или браниоца, или нису били унакрсно испитани од супротне странке или браниоца иако им је то било омогућено, те уколико се ради о доказима из члана 261. став (2) тачка е) овог закона. У том случају њихови искази на претресу се могу читати.

(4) Одредбе става (3) овог члана се не односе на лица која могу одбити свједочење из члана 83. овог закона.

(5) При изрицању нове пресуде вијеће апелационог одјељења је везано забраном прописаном у члану 307. овог закона.“

Члан 26.

У члану 317а. став (1) иза ријечи „случају“, додају се ријечи: „ако је:“, а у тач. а) и б) ријечи: „ако је“, се бришу.

У ставу (2) иза ријечи “вијеће”, додају се ријечи: “Суда Босне и Херцеговине“, а иза тачке додаје се нова реченица која гласи: „Пред овим вијећем не може се одржати претрес.“

У ставу (3) ријеч „одлуке“, замјењује се ријечју „пресуде“.

Став (4) се брише.

Члан 27.

У називу Главе XXIV ријеч „ЛИЈЕК“, замјењује се рјечју „ЛИЈЕКОВИ“.
Испред наслова: „Понављање поступка“, додају се ријечи: „ Одјељак 1-“.

Члан 28.

Иза члана 333. додаје се Одјељак 2, и чл. 333а., 333б., 333с., 333д., 333е., 333ф., 333г. и 333н., који гласе:

„Одјељак 2- Захтјев за заштиту законитости

Члан 333а.

(Услови за подношење захтјева)

- (1) Против правоснажне пресуде може се поднијети захтјев за заштиту законитости у сљедећим случајевима:
 - а) због повреде кривичног закона,
 - б) због повреде одредаба кривичног поступка из члана 297. став (1) тачка д) овог закона.
- (2) Подношење захтјева за заштиту законитости није дозвољено због погрешног или непотпуно утврђеног чињеничног стања, или ако није била изјављена жалба или због навода који се односе на повреде из става (1) овог члана ако нису били изнесени у жалби на пресуду, осим ако су те повреде учињене у жалбеном поступку.
- (3) Подношење захтјева за заштиту законитости није дозвољено ни против одлуке Суда којом је одлучено о захтјеву за заштиту законитости.

Члан 333б.

(Овлаштена лица и рок за подношење захтјева)

- (1) Захтјев за заштиту законитости могу поднијети тужилац, осуђени и бранилац. Након смрти осуђеног могу у његову корист поднијети захтјев за заштиту законитости лица из члана 293. став (2) овог закона.
- (2) Тужилац може поднијети захтјев за заштиту законитости како на штету тако и у корист осуђеног.
- (3) Захтјев за заштиту законитости се подноси у року од три мјесеца од дана пријема правоснажне пресуде.

Члан 333с.

(Подношење захтјева)

- (1) Захтјев за заштиту законитости се подноси Суду.

- (2) Судија, односно предсједник вијећа кривичног одјељења одбаћиће рјешењем захтјев за заштиту законитости ако његово подношење није дозвољено, ако је поднесен од стране неовлаштеног лица или ако је неблаговремен. Против овог рјешења допуштена је жалба вијећу апелационог одјељења из члана 24. став (6) овог закона.

Члан 333d.

(Одговор по захтјеву и судија извјестилац)

- (1) Вијеће апелационог одјељења ће рјешењем одбацити захтјев за заштиту законитости ако постоје разлози из члана 333c. став (2) овог закона, а ако га не одбаци, захтјев ће доставити противној странци и браниоцу која може у року од 15 дана од пријема захтјева поднијети одговор на захтјев. Тужиоцу ће се доставити примјерак захтјева са списима предмета.
- (2) Прије одлучивања о захтјеву судија извјестилац може по потреби прибавити извјештај о истакнутим повредама закона.
- (3) С обзиром на садржај захтјева вијеће апелационог одјељења може одредити да се одгоди или прекине извршење правоснажне пресуде.

Члан 333e.

(Границе испитивања захтјева)

- (1) Приликом одлучивања о захтјеву за заштиту законитости вијеће апелационог одјељења ће се ограничити само на испитивање оних повреда закона на које се позива подносилац захтјева.
- (2) Ако вијеће апелационог одјељења утврди да разлози због којих је донио одлуку у корист осуђеног постоје и за којег од суосуђених у погледу којег није поднесен захтјев за заштиту законитости, поступиће по службеној дужности као да такав захтјев постоји.
- (3) Ако је захтјев за заштиту законитости поднесен у корист осуђеног, вијеће апелационог одјељења је при доношењу одлуке везано забраном предвиђеном у члану 307. овог закона.

Члан 333f.

(Одбијање захтјева)

Вијеће апелационог одјељења ће одбити пресудом захтјев за заштиту законитости ако утврди да не постоје повреде закона на које се позива подносилац захтјева или ако је захтјев поднесен због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или због разлога који се односе на повреде закона из члана 333a. став (1) овог закона који нису били изнесени у жалби на правоснажну пресуду осим ако су те повреде учињене у жалбеном поступку.

Члан 333g.

(Уважавање захтјева)

- (1) Ако вијеће апелационог одјељења утврди да је захтјев за заштиту законитости основан, донијеће пресуду којом ће се с обзиром на природу повреде: преиначити правоснажна пресуда; или у цјелини или дјелимично

укинути првостепена и другостепена пресуда или само другостепена пресуда и предмет вратити на ново одлучивање или ће се ограничити само на то да утврди повреду закона.

- (2) Ако је захтјев за заштиту законитости поднесен на штету осуђеног, а вијеће апелационог одјељења утврди да је основан, утврдиће само да постоји повреда закона, не дирајући у правоснажну пресуду.

Члан 333h.

(Поступак након укидања правоснажне пресуде)

- (1) Ако је правоснажна пресуда укинута и предмет враћен на ново одлучивање, за основу ће се узети ранија оптужница или онај њен дио који се односи на укинути дио пресуде.
- (2) Суд је дужан да изведе све процесне радње и расправи питања на која му је указано.
- (3) Приликом доношења нове одлуке Суд је везан забраном предвиђеном у члану 307. овог закона.“

Члан 29.

(Рјешавање предмета у којима је вијеће апелационог одјељења укинуло првостепену пресуду и одредило одржавање претреса)

У поступцима у којима је вијеће апелационог одјељења укинуло првостепену пресуду и одредило одржавање претреса до дана ступања на снагу овог закона, поступак ће се наставити и довршити у складу са досадашњим одредбама.“

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПСБиХ број _____/12

_____ 2012. године

С а р а ј е в о

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ

**ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ
ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

I - УСТАВНОПРАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставноправни основ за доношење овог закона садржан је у члану III 1. g) Устава Босне и Херцеговине, према којем је у надлежности институција Босне и Херцеговине провођење међународних и међуентитетских кривично-правних прописа укључујући и односе са Интерполом, и у члану IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине према којем је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине надлежна за доношење закона који су потребни за провођење одлука Предсједништва или за вршење функција Скупштине по Уставу Босне и Херцеговине.

Уставноправни основ за доношење овог закона је утврђен приликом његовог првог усвајања и овај закон је до сада више пута мијењан.

II - РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о кривичном поступку представља најзначајнији законодавни акт у којем је у основи, цјеловито и систематски обухваћен и регулисан комплетан кривични поступак. Првог марта 2003. године ступио је на снагу Закон о кривичном поступку Босне и Херцеговине, чијим ступањем на снагу настаје нова етапа у развоју кривичног права и законодавства у БиХ, не само због нове и специфичне концепције легислативног уређења кривичноправне материје, већ и због неких веома значајних измјена у односу на претходно законодавство. Међутим, иако се ради о релативно новом пропису, ипак поједина рјешења овог закона нису усклађена са међународним стандардима или је досадашња примјена показала недостатке, односно иницирала унапређење појединих одредби.

Чланом 1. допуњен је **члан 20.ЗКП-а**. Дефиниција појма „телекомуникација“, која је предложена због рестриктивног тумачења његовог садржаја у пракси. Најчешће се телекомуникација тумачи у ужем смислу само као телефонски разговор. Међутим, телекомуникација у ширем смислу подразумијева пренос информација на даљину у различитом облику (разговори, СМС те други облици порука, факс поруке, е-мејл поруке, кодификовани сигнали и друго) измјеђу два или више корисника уз кориштење различитих облика телекомуникацијске везе (телефонска, телеграфска, радио, видео, интернет, итд). Устав Међународног савеза за телекомуникације даје сљедећу дефиницију телекомуникације: „Било које преношење, одашиљање или примање знакова, сигнала, писаних докумената, облика и звукова или било које врсте обавјештајних података преко жичаних, радио, оптичких или других електромагнетних система“. Сврха овог приједлога је постизање једноставности у разумијевању, те ефикасности у примјени посебне истражне радње „надзор и техничко снимање телекомуникација“.

Досадашња пракса показала је неминовну потребу за увођење захтјева за заштиту законитости сходно чему је допуњен **члан 24.**, односно, уведене нове одребе (Одјељак 2- Захтјев за заштиту законитости, члан 333а-333h). Сходно томе се у овој допуни прецизира функционална надлежност суда за рјешавање захтјева за заштиту законитости који се уводи новим одребама ЗКП БиХ.

Допуна члана 60. закона учињена је сходно међународној обавези БиХ која произилази из Темељног уговора између Свете столице и БиХ из априла 2006. године с тим да су иста права омогућена свим вјерским заједницама у БиХ сходно начелу једнакоправности грађана и институција пред законом. Текст одредбе је прописан аналогно важећим ставовима (5) и (6) овог члана.

Члан 72. те члан 72а. ЗКП-а БиХ прописују могућност издавања судске наредбе банци или другом правном лицу те оператеру телекомуникација, да достави податке о кориштењу услуга од стране одређеног лица и њихову обавезу у извршењу те наредбе. Међутим, важећи текст ЗКП-а БиХ не предвиђа могућност кажњавања у случају неизвршавања наредбе суда. Због тога је у члану 72б. уведена одговорност и кажњавање службеног или одговорног лица у правном лицу које не испуни своју обавезу која произлази из судске наредбе.

Текст предложеног члана 116. представља допуњени став 1. члана 116. важећег текста ЗКП-а БиХ. Предложена допуна текста овог става прецизира суштинску разлику и посебност ових радњи у односу на „обичне“ радње доказивања предвиђене у Глави ВИИИ ЗКП-а БиХ тако да допуна наглашава да се посебне истражне радње извршавају као крајња мјера. Измјена назива овог члана предлаже се због даље подјеле и разврставања важећег текста члана 116. ЗКП-а БиХ у неколико чланова (116 – 116с). Ову подјелу узрокују различити елементи које важећи члан садржи.

У члану 116а. предлаже се таксативно набрајање посебних истражних радњи те дефинисање суштинског садржаја неких од ових радњи код којих постоји значајна разлика приликом њиховог тумачења у пракси. Став 1. овог члана представља став 2. члана 116. важећег текста ЗКП-а БиХ. Став 2. овог члана је нови приједлог који дефинише суштину посебне истражне радње „приступ компјутерским системима и компјутерско сравњење података“. Ова допуна је потребна због постојања различитих тумачења суштине ове радње и, као резултат, одсуство њене примјене у пракси. Наиме, примјена ове радње може бити тумачена на два различита начина:

1. приступ компјутерским системима који су у приватном власништву осумњиченог лица и снимање на њих похрањених података у циљу проналажења доказа кривичног дјела. Овакав приступ компјутерским системима може бити извршен на два начина: путем хаковања или путем тајног улаза у просторије и копирања читаве меморије система на специјалну техничку опрему те даљег вјештачења тих података;
2. приступ компјутерским системима који су у власништву правних лица и аутоматско претраживање похрањених личних и других података у циљу проналажења и идентификације осумњиченог по различитим доступним ознакама.

Први начин извршења радње није у широкој употреби у европским државама, док је други начин извршења ове радње широко распрострањен у европској пракси. Због тога овај приједлог и дефинише суштину начина извршења ове радње, те има за циљ да покрене њену практичну примјену.

Став 3. овог члана је нови приједлог који прецизира суштину примјене посебне истражне радње „надзор и техничко снимање у просторијама“, а став 4. овог члана је нови приједлог који прецизира суштину примјене посебне истражне радње „тајног праћења и техничког снимања лица, превозних средстава и предмета који

стоје у вези са њима“ с тим да, поред кориштења техничких уређаја за пренос и снимање фотографије, видео записа и звука, радња укључује и кориштење техничких уређаја за утврђивање мјеста или кретања објекта примјене ове радње. Став 5. овог члана представља став 6. члана 116. важећег текста ЗКП-а БиХ.

Став 6. овог члана је нови приједлог који дефинише појам те улогу информатора у посебним истражним радњама. Овај приједлог је важан због тога што се у пракси дешава да се информатор ангажује практички у сврху провођења прикривене истраге, што није његова улога, и то може довести до нарушавања закона.

Члан 116б. дефинише додатне опште услове за примјену посебних истражних радњи и представљају текст ставова 4. и 5. члана 116. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама техничке природе.

Члан 116с. регулише проширену примјену посебних истражних радњи, тј. текст става 3. члана 116. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама техничке природе.

У **члану 117.** предложена је измјена техничке и језичке природе. Измјена у тачки d) представља прилагођавање ове одредбе духу и намјени посебних истражних радњи, које се примјењују само као крајња мјера у изузетним случајевима када се на другачији начин не могу прикупити потребни докази. Због тога што важећа одредба члана 117. тачка d) у пракси значи да се може примијенити на 98% кривичних дјела прописаних овим законом, то је подигнут казнени оквир, односно смањен број кривичних дјела за која се могу примијенити посебне истражне радње. Оваква измјена је у складу и са посљедњим измјенама и допунама КЗ БиХ (СГ БиХ 8/10) гдје је за одређени број кривичних дјела поштрен казнени оквир. Одредбе прописане тачкама а), б) и с) истог члана остају неизмијењене због нагласка на њихов значај иако тачка d) обухвата и ова кривична дјела.

Члан 118. ЗКП-а БиХ -Измјена наслова овог члана предлаже се због даље подјеле и разврставања важећег текста члана 118. ЗКП-а БиХ у неколико чланова (118 – 118g).

Ову подјелу узрокују различити елементи које садржи важећи члан. Нови предложени члан 118. прописује процедуру издавања наредбе за посебне истражне радње.

Став 1. овог члана представља измијењени и допуњени став 1. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ. Поред измјена техничке природе, нови текст предлаже могућност издавања наредбе за примјену посебних истражних радњи не само на основу пуних података о лицу како стоји у важећем тексту ЗКП-а БиХ, него и на основу расположивих података који омогућују да се идентификује лице против кога се радња предузима. Овај приједлог подржава постојећу судску праксу (нпр. пресуда Суда БиХ број Х-Кж-07/486 од 20.10.2009. године). Такође овај став је допуњен приједлогом да образложени приједлог тужиоца, односно наредба судије за претходни поступак садржи временски рок у којем радња мора бити започета. Ово је неопходно због тога што у бројним ситуацијама радња не може бити започета одмах по издавању наредбе, а захтијева неки временски период за припрему из техничких, организацијских или других разлога. Став 2. и 3. овог члана представљају текстове става 2. и 4. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама техничке природе.

Члан 118а.- је нови члан који прописује трајање посебних истражних радњи. Став 1. овог члана представља први дио става 3. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ, а став 3. овог члана представља други дио става 3. члана 118. важећег текста ЗКП-а са измјенама који хармонизују трајање посебних истражних радњи.

Став 2. овог члана је нови приједлог који предвиђа продужење термина трајања примјене посебних истражних радњи за кривична дјела организованог криминала или тероризма због сложености ових облика криминала. Сличан приједлог је био поднесен Тиму од стране радне групе Министарства безбједности БиХ.

Члан 118б.- је нови члан који прецизно прописује процедуру за продужење примјене посебних истражних радњи што није регулисано важећим законодавством. Сврха овог приједлога је повећање судске контроле над примјеном посебних истражних радњи. Предложени временски рок од 72 сата за подношење приједлога за продужење посебне истражне радње укључује рокове од 24 сата за одлучивање судије за претходни поступак, 24 сата за жалбу и 24 сата за одлучивање вијећа по жалби.

Члан 118с.- је нови члан који прописује надлежност и обавезе државних, тј. полицијских органа у извршењу наредбе за посебне истражне радње. Прва реченица овог члана представља први дио става 6. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама техничке природе. Друга реченица овог члана је нови приједлог који уводи обавезу полицијском органу да писмено обавјештава тужиоца, односно судију за претходни поступак о почетку извршења наредбе и престанку истражне радње. Овај приједлог је везан с одредбама предвиђеним допунама става 1. члана 118. овог Приједлога и сврха му је повећање судске контроле над примјеном посебних истражних радњи.

Члан 118д. - је нови члан који прописује обавезе државних органа и правних лица те њихових службених и одговорних лица која пружају помоћ у провођењу наредбе за одређене посебне истражне радње, тј. „надзора и техничког снимања телекомуникација“ и „приступа компјутерским системима и компјутерског срањњења података“. Став 1. овог члана представља други дио става 6. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама техничке природе. Ставови 2, 3. и 4. овог члана представљају нове приједлоге који прописује обавезе државних органа и правних лица те њихових службених и одговорних лица у провођењу наредбе за посебне истражне радње, у чувању тајности свих података и сазнања која имају у вези са овим радњама, и њихову одговорност у случају неиспуњавања својих обавеза сходно одредбама из других глава ЗКП-а БиХ. Ово је важно питање које није дефинисано важећим законодавством.

Члан 118е.- је нови члан који уводи могућност тужиоцу подношења жалбе на рјешење судије за претходни поступак о неиздавању наредбе за посебне истражне радње. Важеће законодавство не предвиђа ову могућност.

Члан 118ф.- је нови члан који прецизира процедуру обуставе посебних истражних радњи.

Став 2. овог члана представља став 5. члана 118. важећег текста ЗКП-а БиХ који предвиђа обавезу судије за претходни поступак да обустави извршење предузетих радњи ако су престали разлози због којих су радње одређене. Међутим, важећи

закон не дефинише како судија за претходни поступак може доћи до сазнања о престанку таквих разлога. Узимајући у обзир горе споменуто, предложени нови став 1. уводи обавезу полиције у редовном извјештавању тужиоца о напретку примјене посебне истражне радње те обавезу тужиоца да предложи судији за претходни поступак обуставу извршења посебне истражне радње кад престану разлози ради којих је њено примјењивање наређено. Сврха овог приједлога је повећање тужилачко-судске контроле над примјеном посебних истражних радњи у току њиховог извршења.

Члан 119.- Измјена наслова овог члана предлаже се због даље подјеле и разврставања важећег текста члана 119. ЗКП-а БиХ у два члана (119 – 119а). Ову подјелу узрокују различити елементи које важећи члан садржи. Нови предложени члан 119. прописује процедуру поступања са материјалима прикупљеним предузимањем посебних истражних радњи. Ставови 1. и 2. овог члана представљају текстове ставова 1. и 4. члана 119. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама језичке и техничке природе. Став 3. овог члана представља први дио става 2. члана 119. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјеном језичке природе. Став 4. овог члана је нови приједлог који уводи могућност враћања до завршетка истраге, тј. након документовања у складу са одредбама ЗКП-а БиХ, власнику, односно држаоцу новца и других средства која су била кориштена у сврху извршавања посебних истражних радњи „симулирани и контролисани откуп или продаја предмета и симулирано давање поткупнине“. Овај приједлог је важан у ситуацијама када је у сврху извршавања ових радњи био кориштен новац или средства из буџета државних органа или институција а које треба вратити што је могуће прије и избјећи њихово задржавање као доказа до краја поступка.

Члан 119а. - је нови члан који прописује обавјештавање лица против којег су посебне истражне радње биле предузете.

Став 1. овог члана представља други дио става 2. члана 119. важећег текста ЗКП-а БиХ са измјенама језичке и техничке природе које прецизирају субјект обавезе информисања лица против којег су посебне истражне радње биле предузете. У важећем тексту закона ова обавеза је прописана неодређено. Став 2. овог члана представља измијењени став 3. члана 119. важећег текста ЗКП-а БиХ. Прва измјена предлаже брисање обавјештавања „без одлагања“ тако да судија за претходни поступак самостално или уз консултације са тужиоцем одлучује када обавијестити лице против којег су посебне истражне радње биле предузете. Друга суштинска измјена прецизира за које се посебне истражне радње обавезно обавјештава објект примјене ових радњи тако да о кориштењу прикривеног истражиоца и информатора као и о надзираном превозу и испоруци предмета кривичног дјела обавјештавање није обавезујуће. Ставови 3. и 4. овог члана су нови приједлози који предвиђају могућност и прописују услове који морају бити испуњени када судија за претходни поступак може одгодити (али најкасније до подизања оптужнице) обавјештавање лица против којег су посебне истражне радње биле предузете, или може одлучити да не обавјештава такво лице или да му не дозволи увид у прикупљени материјал након подизања оптужнице. Овака пракса постоји у другим европским државама, као на примјер у Њемачкој (члан 101. Закона о кривичном поступку Савезне Републике Њемачке) или Словенији (члан 154. Закона о кривичном поступку Републике Словеније).

Предложене измјене у тексту **члана 120, 121. и члана 122.** су језичке и техничке природе.

Надаље, Одлуком Уставног суда Босне и Херцеговине у предмету број АП 498/11 поводом апелације Токалић Пере од 15.07.2011. године, утврђена је повреда права прописаних Уставом БиХ и Европском конвенцијом о заштити људских права када је у питању одредба о одређивању обавезног притвора након изрицања првостепене пресуде. Ради наведеног предложеном измјеном и допуном се **члан 138. став 1.** усклађује са горе наведеном Одлуком о повреди права прописаних Уставом БиХ и Европском конвенцијом о заштити људских права. Дакле, у првој реченици се факултативно поставља одређивање- „може“, односно продужавање притвора јер важећа формулација „ће бити продужен“ указује на облигаторност одређивања притвора. У истој реченици се брише позивање на неопходност несметаног вођења поступка због стварне потребе за постојањем оваквог основа након завршетка првостепеног поступка. Друга реченица се брише из истих разлога факултативности притвора као наведена измјена у првој реченици. Измјена у трећој реченици је граматичке природе.

Измјена у **члану 174.** је само усклађивање, односно позивање на чланове 408. и 409. се брише због тога што су исти брисани Законом о измјенама и допунама ЗКП БиХ објављеном у Службеном гласнику БиХ бр. 93/09 (Глава XXX ПОСТУПАК ЗА ПРУЖАЊЕ МЕЂУНАРОДНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ И ИЗВРШЕЊЕ МЕЂУНАРОДНИХ УГОВОРА У КРИВИЧНОПРАВНИМ СТВАРИМА, члан 407-413), а након усвајања посебног Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима БиХ у јуну 2009. године (Службени гласник БиХ, број 53/09).

Допуна **члана 216.** закона учињена је сходно међународној обавези БиХ која произилази из Темелјног уговора између Свете столице и БиХ из априла 2006. године с тим да су иста права омогућена свим вјерским заједницама у БиХ сходно начелу једнакоправности грађана и институција пред законом. Из одредбе се може закључити да ће у случајевима када није угрожена истрага тужилаштво извршити обавјештавање релевантне вјерске заједнице о провођењу истраге против њеног службеника прије окончања саме истраге.

Члан 305. се мијења јер се ставом (2) прописује да ће суд прије свега у сједници вијећа донијети одлуку о томе да ли жалбени наводи указују на то да је потребно одржати претрес пред другостепеним вијећем, док став (3) прописује услове за одржавање претреса пред вијећем апелационог одјељења. Услови су постављени кумулативно тако да не би долазило до непотребног враћања уколико жалбено вијеће може донијети одлуку по жалби. Оправдани разлози представљају фактично питање које ће се оцјењивати у сваком појединачном предмету. Надаље, став (4) прописује учеснике претреса пред вијећем апелационог одјељења прихватањем начела непосредности вођења кривичног поступка, а ставом (5) се налаже обавеза предсједнику апелационог вијећа да обезбиједи довођење оптуженог из притвора на претрес. Став (6) прописује да ће се исти рокови за израду одлуке на сједници вијећа примјењивати и за одлуку која је донесена на претресу.

Увођење **члана 305а.** заснива се на начелу непосредности и адверсарности поступка. Одредбом се прописује вођење претреса пред вијећем апелационог

одјелења прије доношења било какве одлуке по жалби. На овом претресу ће се разматрати само она питања због којих је претрес отворен.

Допуном **члана 306.** суду се даје могућност да по службеној дужности преиспитује пресуду у смислу повреде кривичног закона на штету оптуженог. Ова допуна представља прописивање *de facto* усвојене праксе Суда да се код оваквог преиспитивања пресуде позива на Европску конвенцију о заштити људских права. Због непостојања јасно прописане одредбе која ће омогућити преиспитивање пресуде у смислу повреде кривичног закона на штету оптуженог Суд посеже за Европском конвенцијом и тиме попуњава празнину која постоји у домаћем законодавству (примјер декриминализације кривичног дјела, односно промјене бића кривичног дјела након подношења жалбе, те застара кривичног гоњења на коју нико не указује у жалбеном поступку). Стога се предлаже увођење овакве могућности кроз изричито прописану могућност преиспитивања.

Измјена и допуна става (1) **члана 310.** усклађује ову одредбу са одредба о врстама одлука које може донијети вијеће апелационог одјелења поводом жалбе на првостепену пресуду са увођењем могућности једног враћања предмета вијећу кривичног одјелења на поновно суђење. Иначе, потреба за увођењем одредбе о укидању пресуде и једном враћању предмета вијећу кривичног одјелења на поновно суђење се указала након што је осмогодишња пракса примјене ЗКП-а из 2003. године показала да постојеће рјешење не успоставља баланс између ефикасности поступка и квалитета суђења и пресуде. Вијећа апелационог одјелења су претворена у првостепена кривична вијећа која разматрају чињенице и проводе поступак у цјелости. Оваква пракса је довела до тога да не постоји јасна повезница између првостепених и другостепених одлука, изостаје едукативни карактер пресуда, успоставља се мањкава и недоследна судска пракса. Треба имати на уму да ће се одредбе о другостепеном поступку усклађивати на нивоу ентитета и Брчко дистрикта БиХ гдје је ова пракса још израженија.

Надаље, **чланом 315.** јасно се прецизирају разлози и поступање вијећа апелационог одјелења код укидања пресуде и враћања предмета вијећу кривичног одјелења. Основи за враћање предмета вијећу кривичног одјелења на поновно суђење се од основа за одржавање претреса пред вијећем апелационог одјелења разликују само у дијелу који се односи на извођење нових доказа. Такође, ставом (2) се прописује могућност да вијеће апелационог одјелења нареди да се претрес одржи пред измијењеним вијећем уколико ће таква одлука допринијети ефикасном и квалитетном рјешавању предмета. Ставом (4) се даје могућност жалбе на рјешење о притвору будући да апелационо вијеће нема мандаторну обавезу вођења поступка. Важећи став (4) се брише с обзиром да се сходно примјењују притворске одредбе.

Члан 316. прописује садржај пресуде, односно рјешења вијећа апелационог одјелења. Одредбе прецизирају да пресуда, односно рјешење мора јасно указати на недостатке када су у питању битне повреде кривичног поступка и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање. Оваква одредба има за циљ стављање акцента на квалитетно образлагање пресуда и рјешења те истицање значаја тог услова који поставља Закон о кривичном поступку БиХ, а који се у пракси понекад показао као мањкав.

Поступање вијећа апелационог одјељења након доношења другостепене одлуке прописује уведени **члан 316а**. Основа за поновно суђење биће ранија оптужница или само онај дио оптужнице који се оспорава. Одредба у ставу (3) изричито прописује могућност изношења нових чињеница и доказа, а ставом (4) се налаже обавеза вијећу кривичног одјељења да поступа по упутама вијећа апелационог одјељења. На овај начин се обезбјеђује едукативна сврха рада апелационог вијећа и будуће смањење могућности понављања истих грешака. Такође се олакшава усклађивање праксе рада првостепених вијећа, те досљедност ставова вијећа апелационог одјељења у истим или сличним предметима. Став (5) представља додатни нагласак на постојећу забрану *reformatio in peius*.

Члан 317. изричито прописује обавезу вођења претреса пред вијећем апелационог одјељења ако је пресуда већ једном била укинута у другостепеном поступку. Одредба у ставу (2) је преузета из ранијег става (1) члана 317., одредба у ставу (3) је преузета из ранијег ст. (2) и (3) члана 317. па је сходна и њихова примјена. Измјена у ставу (5) представља додатни нагласак на постојећу забрану *reformatio in peius*.

Измјене у **члану 317а**. представљају прецизирање постојеће одредбе која је уведена у јуну 2008. године („Службени гласник БиХ“, број 58/08) с циљем омогућавања права жалбе оптуженом који је први пут оглашен кривим у другостепеном поступку.

Цијенећи да се уводи нови правни лијек, извршено је усклађивање назива **Главе XXIV**, као и поднаслова.

Одјељак 2- Захтјев за заштиту законитости, и увођење нових чланова 333а-333х:

У глави XXIV која се односи на ванредне правне лијекове, додат је Одјељак 2 који се односи на ванредни правни лијек - Захтјев за заштиту законитости. Циљ је овог захтјева да се обезбиједи провођење начела законитости судског рада и истовремено да се постигне једнообразна примјена права када су у питању кривична дјела из надлежности Суда БиХ. Захтјев за заштиту законитости је ванредно правно средство у надлежности Суда БиХ које могу користити тужилац и осуђени. Основи за улагање овог правног лијека су рестриктивно одређени и свде се на повреду права на одбрану као битну повреду одредаба кривичног поступка, те на повреду кривичног закона. Због овако уско ограничених могућности улагања овог правног лијека, његово увођење неће узроковати значајно повећање броја предмета, нити потребу за повећањем постојећег броја судија, а при томе је велики значај овог правног средства са аспекта уједначавања судске праксе Суда БиХ.

Нови **члан 29.** је прелазна одредба о примјени нових одредаба о другостепеном поступку.

III - УСКЛАЂЕНОСТ ПРОПИСА С ЕВРОПСКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Европски стандарди захтијевају да сваки човјек, током одлучивања о његовом грађанском праву и обавези, има право на праведно суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним законом установљеним судом.

Члан 6. ЕКЉП гарантује право на праведно суђење, али не прописује правила, односно она треба да се регулишу првенствено домаћим законом.

Одредбе Конвенције регулишу област "права на праведно суђење" и "једнак приступ правди", што обавезује све државе чланице, али свака од њих индивидуално уређује ову област на начин који одговара њеном уставном систему, државној структури и сл., али како овом приликом, тако и у свим другим сличним, Босна и Херцеговина анализира, цијени и настоји да уведе најбоље међународне стандарде и праксе.

Дакле, материја која се уређује Нацртом закона није регулисана правно обавезујућим актима ЕУ.

IV - ПРОВЕДБЕНИ МЕХАНИЗМИ И ОБЕЗБЈЕЂИВАЊЕ ПОШТОВАЊА ПРОПИСА

Провођење овог прописа обезбјеђено је кроз већ успостављене правосудне институције Босне и Херцеговине.

V - КОНСУЛТАЦИЈЕ

У изналагању и усаглашавању најповољнијих законских рјешења учествовали су представници извршне и судске власти свих нивоа у Босни и Херцеговини, истакнути професори правних факултета у Босни и Херцеговини, те представници адвокатских комора који су чланови Тима за праћење и оцјену примјене кривичних закона. Тим је надлежно тијело Министарства правде Босне и Херцеговине, који је успостављен 2003. године и који континуирано прикупља податке из праксе, прати и анализира примјену закона, те предлаже рјешења којим се уклањају уочени законски недостаци, те уводе норме усаглашене са најбољим правним стандардима.

Приједлог закона је достављен ради давања мишљења Уреду за законодавство, Дирекцији за европске интеграције и Министарству финансија и трезора Босне и Херцеговине.

На Нацрт закона мишљење (без примједби) је дало Министарство финансија и трезора. Уред за законодавство сугерише да се у Нацрт закона позиционира одредба сходно којој би се урадио пречишћени текст ЗКП-а БиХ. Цијенећи ову обавезујућу одредбу усвојену у претходним измјенама ЗКП-а БиХ, сходно истој, Министарство правде БиХ је већ предузело активности у том правцу. Дирекција за европске интеграције истиче да материја која се уређује Нацртом закона није регулисана правно обавезујућим актима ЕУ, те у складу с мишљењем Дирекције, непотребан је упоредни приказ о усклађености Нацрта закона са одредбама законодавства ЕУ.

Савјет министара Босне и Херцеговине је на 12. сједници, одржаној 04.07.2012. године, разматрао Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ, те одгодио изјашњавање о истом, уз обавезу обрађивача да размотри и угради примједбе истакнуте у расправи. Тим за праћење и оцјену примјене кривичних закона размотрио је примједбе с расправе Савјета министара, те у текст Нацрта уградио оправдане сугестије. Између осталог у расправи је истакнуто да предметни закон садржи одредбе о посебним мјерама и радњама које задиру у

људска права, те да је предходно потребно прибавити мишљење Министарства за људска права и избјеглице. У циљу реализације наведеног закључка, Министарство за људска права и избјеглице дало је позитивно мишљење на исти у погледу усклађености са прописима о остваривању грађанских права и слобода и основних слобода међународног хуманитарног права.

VI - ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА ПРОВОЂЕЊЕ ПРОПИСА

За провођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства.

ODREDBE ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE KOJE SE MJENJAJU

Član 20.

Osnovni pojmovi

Osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju slijedeće značenje:

- a) "Osumnjičeni" je osoba za koju postoje osnovi sumnje da je počinila krivično djelo,
- b) "Optuženi" je osoba protiv koje je jedna ili više tačaka u optužnici potvrđena,
- c) "Osuđeni" je osoba za koju je pravomoćnom odlukom utvrđeno da je krivično odgovorna za određeno krivično djelo.
- d) "Sudija za prethodni postupak" je sudija koji u toku istrage postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom,
- e) "Sudija za prethodno saslušanje" je sudija koji nakon podizanja optužnice postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom i koji ima ovlaštenja koja pripadaju sudiji za prethodni postupak,
- f) "Stranke" su Tužitelj i osumnjičeni, odnosno optuženi,
- g) "Ovlaštena službena osoba" je osoba koja ima odgovarajuća ovlaštenja unutar policijskih organa Bosne i Hercegovine, uključujući Državnu agenciju za istrage i zaštitu, Državnu graničnu službu, sudsku i finansijsku policiju, kao i unutar carinskih organa, poreskih organa i organa vojne policije u Bosni i Hercegovini. ***Pod ovlaštenim službenim osobama smatraju se i stručni saradnici odnosno istražitelji Tužilaštva BiH koji rade po ovlastima Tužioca.***
- h) "Oštećeni" je osoba kojoj je osobno ili imovinsko pravo krivičnim djelom povrijeđeno ili ugroženo. Pravne osobe" su osobe koje su kao takve definirane u KZ BiH, uključujući: korporacije, preduzeća, udruženja, firme i partnerstva i druga privredna društva,
- i) "Istraga" obuhvata aktivnosti poduzete od strane Tužitelja ili ovlaštene službene osobe u skladu s ovim zakonom, uključujući prikupljanje i čuvanje izjava i dokaza,
- j) "Unakrsno ispitivanje" je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branitelja, koja nije pozvala svjedoka, odnosno vještaka,
- k) "Direktno ispitivanje" je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branitelja, koja je pozvala svjedoka, odnosno vještaka,
- l) "Osnovana sumnja" je viši stepen sumnje zasnovan na prikupljenim dokazima koji upućuju na zaključak da je izvršeno krivično djelo,
- m) "Zabilješke" i "spisi" su slova, riječi ili brojke ili njihov ekvivalent, zapisane rukopisom, otkucane pisaćom mašinom, odštampane, fotokopirane, fotografirane, zabilježene magnetskim impulsima, mehanički ili elektronski ili nekim drugim oblikom sakupljanja podataka,
- n) "Fotografije" su fotografski, digitalni i rendgenski snimci, video trake i filmovi,
- o) "Original" je sam spis ili snimak ili sličan ekvivalent kojim se ostvaruje isto dejstvo od strane osobe koja ga piše, snima ili izdaje. "Original" fotografija uključuje negativ i sve kopije. Ako su podaci pohranjeni u kompjuteru ili sličnom uređaju za automatsku obradu podataka, original je i svaki odštampani primjerak ili okom vidljivi pohranjeni podatak,
- r) "Kopija" je preslikavanje originala ili matrice, uključujući uvećanja i umanjenja, mehaničkim ili elektronskim presnimavanjem, hemijskom reprodukcijom ili nekom drugom ekvivalentnom tehnikom kojom se precizno reprodukuje original,
- s) "Telekomunikacijska adresa" je svaki telefonski broj, linijski ili mobilni ili e-mail ili internet adresa koju posjeduje ili koristi određena osoba.
- t) *"Supružnik" i "vanbračni partner" su one osobe koje takav status imaju prema porodičnom pravu.*
- u) "Kompjuterski sistem" je svaka naprava ili grupa međusobno spojenih ili povezanih naprava, od kojih jedna ili više njih na osnovu programa automatski obrađuju podatke,
- v) "Kompjuterski podaci" su svako iskazivanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku prikladnom za obradu u kompjuterskom sistemu, uključujući i program koji je u stanju prouzrokovati da kompjuterski sistem izvrši određenu funkciju.

Član 24.
Sastav Suda

- (1) U prvom stepenu sudi vijeće krivičnog odjeljenja Suda sastavljeno od trojice sudija.
- (2) Za krivična djela s propisanom kaznom zatvora do deset godina ili novčanom kaznom kao glavnom kaznom sudi sudija pojedinac.
- (3) U drugom stepenu sudi vijeće apelacionog odjeljenja Suda sastavljeno od trojice sudija.
- (4) U trećem stepenu sudi vijeće apelacionog odjeljenja Suda sastavljeno od trojice sudija.
- (5) O zahtjevu za ponavljanje postupka odlučuje vijeće krivičnog odjeljenja sastavljeno od trojice sudija.
- (6) Sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, predsjednik Suda i predsjednik vijeća odlučuju u slučajevima predviđenim ovim zakonom.
- (7) U vijeću sastavljenom od trojice sudija Sud odlučuje o žalbama protiv rješenja kada je to određeno ovim zakonom i donosi druge odluke izvan glavnog pretresa.

Član 60.
Postupak izvršenja naredbe za pretresanje

- (1) Prije početka pretresanja ovlaštena službena osoba mora dati obavještenje o svojoj funkciji i razlogu dolaska i predati naredbu za pretresanje osobi kod koje će se ili na kojoj će se izvršiti pretresanje. Ako je nakon toga ovlaštenoj službenoj osobi pristup uskraćen, može upotrijebiti silu u skladu sa zakonom.
- (2) Prilikom izvršavanja naredbe za pretresanje kojom se određuje pretresanje stana i drugih prostorija, ovlaštena službena osoba nije dužna obavijestiti bilo koga o svojoj funkciji i razlozima pretresanja, već može odmah ući u stan ili druge prostorije ako su prazni ili ako ovlaštena službena osoba opravdano smatra da su prazni ili ako je ovlaštena službena osoba naredbom izričito ovlaštena da uđe bez prethodne najave.
- (3) Korisnik stana i drugih prostorija pozvat će se da bude prisutan pretresanju, a ako je on odsutan - pozvat će se njegov zastupnik ili neko od odraslih članova domaćinstva ili susjeda. Ukoliko osoba kod koje se pretresanje ima izvršiti nije prisutna, naredba se ostavlja u prostoriji gdje se vrši pretresanje, a pretresanje se izvršava i bez njene prisutnosti.
- (4) Pretresanju stana, ostalih prostorija ili osobe prisutvuju dva punoljetna građanina kao svjedoci. Pretresanju osobe prisustvuju svjedoci istog spola. Svjedoci će se prije početka pretresanja upozoriti da paze kako se pretresanje vrši, kao i da imaju pravo da prije potpisivanja zapisnika o pretresanju stave svoje prigovore, ako smatraju da sadržaj zapisnika nije tačan.
- (5) Prilikom vršenja pretresanja službenih prostorija pozvat će se njihov starješina ili rukovoditelj da bude prisutan pretresanju.
- (6) Ako se pretresanje mora poduzeti u vojnom objektu, pismena naredba o pretresanju dostavlja se vojnim vlastima, koje će odrediti najmanje jednu vojnu osobu da bude prisutna pretresanju.

Član 116.
Vrste posebnih istražnih radnji i uvjeti za njihovu primjenu

- (1) Protiv osobe za koju postoje osnovi sumnje da je sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 117. ovog zakona mogu se odrediti posebne istražne radnje, ako se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama.
- (2) Istražne radnje iz stava 1. ovog člana su:
 - a) nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija,

- b) pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjenje podataka,
- c) nadzor i tehničko snimanje prostorija,
- d) tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima,
- e) korištenje prikrivenih istražitelja i korištenje informatora,
- f) simulirani i kontrolirani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine,
- g) nadzirani prijevoz i isporuka predmeta krivičnog djela.

(3) Istražne radnje iz stava 2. tačke a. ovog člana mogu se odrediti i prema osobi za koju postoje osnovi sumnje da učinitelju, odnosno od učinitelja krivičnog djela iz člana 117. ovog zakona prenosi informacije u vezi s krivičnim djelom, odnosno da učinitelj koristi njeno sredstvo telekomunikacije.

(4) Na razgovore osobe iz stava 1. ovog člana i njenog branitelja shodno se primjenjuju odredbe o komunikaciji osumnjičenog i branitelja.

(5) Pri izvršavanju istražnih radnji iz stava 2. tačke e. i f. ovog člana policijski organi ili druge osobe ne smiju preduzimati aktivnosti koje predstavljaju podstrekavanje na učinjenje krivičnog djela. Ako su takve aktivnosti poduzete, ta okolnost isključuje krivično gonjenje podstrekavane osobe za krivično djelo izvršeno u vezi s ovim radnjama.

(6) Prikriveni istražitelj je posebno obučeno ovlašteno službeno lice koje istražuje pod izmijenjenim identitetom. Prikriveni istražitelj smije pod svojim izmijenjenim identitetom učestvovati u pravnom prometu. Ukoliko je to neophodno za formiranje i održavanje tog identiteta, mogu se izraditi, izmijeniti ili koristiti odgovarajući dokumenti

Član 117.

Krivična djela za koja se mogu odrediti posebne istražne radnje

Istražne radnje iz Člana 116. stav 2. ovog zakona mogu se odrediti za krivična djela:

- a) protiv integriteta Bosne i Hercegovine,
- b) protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom,
- c) terorizma,
- d) za koja se prema zakonu može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Član 118.

Nadležnost za određivanje i trajanje istražnih radnji

(1) Istražne radnje iz člana 116. stava 2. ovog zakona određuje naredbom sudija za prethodni postupak, na obrazloženi prijedlog Tužitelja koji sadrži: podatke o osobi protiv koje se radnja preduzima, osnove sumnje iz člana 116. stava 1. ili 3. ovog zakona, razloge za njeno preduzimanje i ostale bitne okolnosti koje zahtijevaju preduzimanje radnji, navođenje radnje koja se zahtijeva i način njenog izvođenja, obim i trajanje radnje. Naredba sadrži iste podatke kao i prijedlog Tužitelja, kao i utvrđivanje trajanja naređene radnje.

(2) Izuzetno, ako se pismena naredba ne može dobiti na vrijeme i ako postoji opasnost od odlaganja, može se započeti s izvršavanjem mjere iz člana 116. ovog zakona i na osnovu usmene naredbe sudije za prethodni postupak. Pismena naredba sudije za prethodni postupak mora biti pribavljena u roku od 24 sata od izdavanja usmene naredbe.

(3) Istražne radnje iz člana 116. stava 2. tačke a. do d. i g. ovog zakona mogu trajati najduže do mjesec dana, a iz posebno važnih razloga mogu se, na obrazloženi prijedlog Tužitelja, produžiti za još mjesec dana, s tim da mjere iz tačke a. do c. mogu trajati ukupno najduže šest mjeseci, a mjere iz tačke d. i g. ukupno najduže tri mjeseca. Zahtjev za radnju iz člana 116. stava 2. tačke f. ovog zakona se može odnositi samo na jednokratni akt, a zahtjev za svaku narednu radnju protiv iste osobe mora sadržavati razloge koji opravdavaju njenu upotrebu.

(4) Naredba sudije za prethodni postupak kao i prijedlog Tužitelja iz stava 1. ovog člana čuvaju se u posebnom omotu. Tužitelj i sudija za prethodni postupak će sastavljanjem ili prijepisom zapisnika bez navođenja osobnih podataka prikrivenog istražitelja i informatora ili na drugi odgovarajući način, spriječiti da neovlaštene osobe, osumnjičeni i njegov branitelj otkriju identitet prikrivenog istražitelja i informatora.

(5) Sudija za prethodni postupak mora pismenom naredbom, bez odlaganja, obustaviti izvršenje poduzetih radnji ako su prestali razlozi zbog kojih su radnje određene.

(6) Naredbu iz stava 1. ovog člana izvršava policijski organ. Preduzeća koja vrše prenos informacija dužna su Tužitelju i policijskim organima omogućiti provođenje mjera iz člana 116. stava 2. tačke a. ovog zakona.

Član 119.

Materijal dobijen preduzimanjem radnji i obavještanje o poduzetim radnjama

(1) Po prestanku radnji iz Člana 116. ovog zakona policijski organi moraju sve informacije, podatke i predmete dobijene poduzetim radnjama, kao i izvještaj o tome predati Tužitelju. Tužitelj je dužan dostaviti sudiji za prethodni postupak pismeni izvještaj o poduzetim radnjama. Na osnovu podnesenog izvještaja sudija za prethodni postupak provjerava da li je postupljeno po njegovoj naredbi.

(2) Ako Tužitelj odustane od krivičnog gonjenja, odnosno ako informacije i podaci pribavljeni naređenim radnjama nisu potrebni za krivični postupak, uništiti će se pod nadzorom sudije za prethodni postupak, koji će o tome sastaviti posebni zapisnik. O preduzimanju radnji, razlozima za njihovo preduzimanje, informaciji da dobiveni materijal nije bio osnov za krivično gonjenje i da je uništen, pismeno se obavještava osoba protiv koje je neka od radnji iz Člana 116. stava 2. ovog zakona bila poduzeta.

(3) Sudija za prethodni postupak će, bez odlaganja, a nakon preduzimanja radnji iz Člana 116. ovog zakona, obavijestiti osobu protiv koje je radnja bila poduzeta. Osoba protiv koje je mjera bila poduzeta može od Suda zatražiti ispitivanje zakonitosti naredbe i načina na koji je provedena mjera.

(4) Podaci i informacije dobijeni preduzimanjem mjera iz stava 2. Član 116. ovog zakona čuvaju se dok se čuva sudski spis.

Član 120.

“Slučajni nalazi”

Ne mogu se koristiti kao dokaz informacije i podaci dobijeni preduzimanjem radnji iz Člana 116. ovog zakona ako se ne odnose na krivično djelo iz člana 117. ovog zakona.

Član 121.

Postupanje bez sudske naredbe ili izvan njezinog okvira

Ako su radnje iz Člana 116. ovog zakona poduzete bez naredbe sudije za prethodni postupak ili u suprotnosti s njom, Sud na pribavljenim podacima ili dokazima ne može zasnivati svoju odluku.

Član 122.

Korištenje dokaza pribavljenih posebnim radnjama

Tehničke snimke, isprave i predmeti pribavljeni pod uvjetima i na način propisan ovim zakonom mogu se koristiti kao dokazi u krivičnom postupku. Prikriveni istražitelj i informator iz člana 116. stava 2. tačke e. ovog zakona, kao i osobe koje su provele istražne radnje iz člana 116. stava 2. tačke f. ovog zakona mogu se saslušati kao svjedoci, ili kao zaštićeni svjedoci o toku provođenja radnji ili o drugim važnim okolnostima.

Član 138.

Određivanje pritvora nakon izricanja presude

(1) *Kada izrekne presudu na kaznu zatvora, Sud može optuženom odrediti pritvor, odnosno pritvor će biti produžen ako je to neophodno radi nesmetanog vođenja krivičnog postupka, uzimajući u obzir sve okolnosti vezane za izvršenje krivičnog djela, odnosno ličnost počinioca. Ako izrekne presudu na kaznu zatvora od pet godina ili težu kaznu, Sud će odmah odrediti ili produžiti pritvor. U ovim slučajevima donosi se posebno rješenje, a žalba protiv rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.*

(2) Pritvor će se ukinuti ako je optuženi oslobođen od optužbe ili je optužba odbijena osim iz razloga nenadležnosti Suda ili ako je oglašen krivim, a oslobođen od kazne ili je osuđen samo na novčanu kaznu ili je uvjetno osuđen ili je zbog uračunavanja pritvora kaznu već izdržao.

(3) *Poslije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže još devet mjeseci. Izuzetno, u složenim predmetima i iz važnih razloga Apelaciono vijeće pritvor može produžiti za još najduže šest mjeseci. Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostepena presuda kojom se prvostepena presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu. Ako u propisanim rokovima bude izrečena drugostepena odluka kojom se prvostepena odluka ukida, pritvor može trajati najduže još jednu godinu od izricanja drugostepene odluke.*

(4) Na zahtjev optuženog, koji se poslije izricanja kazne zatvora nalazi u pritvoru, sudija, odnosno predsjednik vijeća može optuženog rješenjem uputiti u ustanovu za izdržavanje kazne i prije pravomoćnosti presude.

(5) Pritvor se uvijek ukida istekom izrečene kazne.

(6) Optuženi koji se nalazi u pritvoru, a presuda kojom mu je izrečena kazna zatvora je postala pravosnažna, ostat će u pritvoru do upućivanja na izdržavanje kazne a najduže do isteka trajanja izrečene kazne.

Član 174.

Posebni slučajevi dostavljanja

(1) Osobama lišenim slobode dostavljanje se vrši u Sudu ili preko uprave ustanove u kojoj su smještene.

(2) Osobama koje uživaju pravo imuniteta u Bosni i Hercegovini, ako međunarodni ugovori šta drugo ne određuju, dostavljanje se izvršava preko nadležnog ministarstva Bosne i Hercegovine.

(3) Dostavljanje državljanima Bosne i Hercegovine, ako se ne primjenjuje postupak predviđen u članu 408. i 409. ovog zakona, izvršava se posredstvom diplomatskog ili konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine u stranoj državi, pod uvjetom da se strana država ne protivi takvom načinu dostavljanja i da osoba kojoj se dostavljanje obavlja dobrovoljno pristaje da primi pismeno. Ovlašteni zaposlenik diplomatskog ili konzularnog predstavništva potpisuje dostavnicu kao dostavljač ako je pismeno uručeno u samom predstavništvu, a ako je pismeno dostavljeno poštom - potvrđuje to na dostavnici.

Član 216.

Naredba o sprovođenju istrage

(1) Tužitelj naređuje sprovođenje istrage ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo.

(2) O sprovođenju istrage donosi se naredba, koja sadrži: podatke o učinitelju krivičnog djela ukoliko su poznati, opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, zakonski naziv krivičnog djela, okolnosti koje potvrđuju osnove sumnje za sprovođenje istrage i postojeće dokaze. U naredbi Tužitelj će navesti koje okolnosti treba istražiti i koje istražne radnje treba poduzeti.

(3) Tužitelj donosi naredbu da se istraga neće provoditi ako je iz prijave i pratećih spisa očigledno da prijavljeno djelo nije krivično djelo, ako ne postoje osnovi sumnje da je prijavljena osoba učinila krivično djelo, ako je nastupila zastarjelost ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju krivično gonjenje.

(4) O nesprovođenju istrage, kao i o razlozima za to, Tužitelj će obavijestiti oštećenog i podnositelja prijave u roku od tri dana. Oštećeni i podnositelj prijave imaju pravo podnijeti pritužbu u roku od osam dana uredu Tužitelja.

Član 305.

Odlučivanje u sjednici vijeća ili pretresu

(1) Vijeće apelacionog odjeljenja donosi odluku u sjednici vijeća ili na osnovu održanog pretresa.

(2) Na pismenu izradu odluke donesene na sjednici vijeća primjenjuju se rokovi iz člana 289. stav (1) ovog zakona

Član 306.

Granice ispitivanja presude

Vijeće apelacionog odjeljenja ispituje presudu u onom dijelu u kojem se ona pobija žalbom.

Član 310.

Odluke po žalbi

(1) Vijeće apelacionog odjeljenja može u sjednici vijeća odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedopuštenu ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu ili preinačiti prvostepenu presudu, ili ukinuti presudu i održati pretres.

(2) O svim žalbama protiv iste presude vijeće apelacionog odjeljenja odlučuje jednom odlukom.

Član 315.

Ukidanje prvostepene presude

(1) Vijeće apelacionog odjeljenja će, uvažavajući žalbu, rješenjem ukinuti prvostepenu presudu i odrediti održavanje pretresa ako utvrdi da:

a) postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka, osim slučajeva iz člana 314. stav 1. ovog zakona,

b) je potrebno izvesti nove dokaze ili ponoviti već u prvostepenom postupku izvedene dokaze usljed kojih je činjenično stanje pogrešno ili nepotpuno utvrđeno.

(2) Vijeće apelacionog odjeljenja može i djelimično ukinuti prvostepenu presudu, ako se pojedini dijelovi presude mogu izdvojiti bez štete za pravilno presuđenje i u odnosu na taj dio održati pretres.

(3) Ako se optuženi nalazi u pritvoru, vijeće apelacionog odjeljenja će ispitati postoje li još razlozi za pritvor i donijet će rješenje o produženju ili ukidanju pritvora. Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba.

(4) Ako je optuženi u pritvoru, vijeće apelacionog odjeljenja je dužno donijeti odluku najkasnije u roku od tri mjeseca, a u složenim predmetima najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je primilo spise.

Član 316.

Obrazloženje odluke kojom se ukida prvostepena presuda

U obrazloženju presude, u dijelu kojim se ukida prvostepena presuda ili u rješenju kojim se ukida prvostepena presuda, navest će se samo kratki razlozi za ukidanje.

Član 317.

Pretnes pred vijećem apelacionog odjeljenja

(1) Odredbe koje se odnose na glavni pretres u prvostepenom postupku shodno se primjenjuju i na pretres pred vijećem apelacionog odjeljenja.

(2) Ako vijeće apelacionog odjeljenja ustanovi da je potrebno ponovo izvesti već izvedene dokaze u prvostepenom postupku, iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pismeni nalaz i mišljenje bit će prihvaćeni kao dokazi i mogu biti pročitani ili reproducirani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca, ili nisu bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca iako im je to bilo omogućeno kao i u slučaju ako je to ovim zakonom drugačije određeno, te ukoliko se radi o dokazima iz člana 261. stav (2) tačka e) ovog zakona.

(3) Odredbe stava 2. ovog člana se ne odnose na osobe koje mogu odbiti svjedočenje iz člana 83. ovog zakona.

Član 317a.
Opća odredba

(1) Protiv presude vijeća apelacionog odjeljenja dozvoljena je žalba u slučaju:

a) ako je vijeće apelacionog odjeljenja preinačilo prvostepenu presudu kojom je optuženi oslobođen od optužbe i izreklo presudu kojom se optuženi oglašava krivim;

b) ako je vijeće apelacionog odjeljenja povodom žalbe na oslobadajuću presudu na pretresu donijelo presudu kojom se optuženi oglašava krivim.

(2) O žalbi protiv drugostepene presude odlučuje trećestepeno vijeće sastavljeno od trojice sudija.

(3) Odredbe člana 309. ovog zakona primjenjivat će se i na saoptuženog koji nije izjavio žalbu protiv drugostepene odluke.

(4) Pred ovim vijećem ne može se održati pretres.